

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม
ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยนครพนม
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้ข้าราชการและบุคลากรทุกประเภท ทุกตำแหน่ง มีความประพฤติดี สำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่ สามารถร่วมงานกับทุกฝ่ายได้เป็นอย่างดี ปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสร้างชื่อเสียงเกียรติคุณในฐานะข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยนครพนม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และ มาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ และโดยมติของสภามหาวิทยาลัยนครพนม ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ จึงออกข้อบังคับนี้ไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนครพนม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว รายวัน รายเดือน และรายชั่วโมง ซึ่งจ้างด้วยเงินรายได้และหรือเงินงบประมาณแผ่นดิน สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการและบุคลากรทุกระดับชั้น

ข้อ ๔ จรรยาบรรณต่อตนเองสำหรับข้าราชการและบุคลากร มีดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถ ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันเป็นสำคัญ

(๒) ข้าราชการและบุคลากร พึงใช้วิชาการและวิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ และในวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้แล้ว ให้พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) ข้าราชการและบุคลากร พึงมีเจตคติที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ไม่ใช้อำนาจครอบงำ ผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา เป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและบุคลากร

(๔) ข้าราชการและบุคลากร พึงหลีกเลี่ยงการกระทำใด ๆ ที่จะนำมาซึ่งการเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศของตนเอง เพื่อนร่วมงาน และมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน มีดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการทำงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และการพัฒนาบุคลากรในสังกัด และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยความเป็นธรรม

(๒) ข้าราชการและบุคลากร พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ดูแลรักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยโดยระมัดระวังมิให้เสียหาย

(๓) ข้าราชการและบุคลากร ต้องเคารพต่อการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชา ปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาอย่างเต็มความสามารถ

(๔) ข้าราชการและบุคลากร พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความรักสามัคคี ร่วมกันแก้ไขปัญหา เสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

(๕) ข้าราชการและบุคลากร พึงละเว้นการนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตนเองโดยมิชอบ หรือจ้างวานหรือใช้ผู้อื่นทำผลงานวิชาการ เพื่อไปใช้ในการเสนอขอกำหนดตำแหน่งหรือเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นหรือในการอื่นใด

ข้อ ๖ จรรยาบรรณต่อสังคม นักศึกษา ประชาชนและผู้รับบริการ

(๑) ข้าราชการและบุคลากร พึงปฏิบัติตนด้วยความสุจริตยุติธรรมให้เป็นที่เชื่อถือและศรัทธาของบุคคลทั่วไป ปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

/(๒) ข้าราชการ...

(๒) ข้าราชการและบุคลากร พึงให้บริการผู้มาติดต่อด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้น้ำจืดที่สุภาพอ่อนโยนและด้วยความเป็นธรรม พึงละเว้นการเรียก รับ หรือยอมจะ รับทรัพย์สินอื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้มารับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๓) ข้าราชการและบุคลากรต้องไม่สอนหรืออบรมหรือชี้แนะนักศึกษา เพื่อให้ กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดี

(๔) ข้าราชการและบุคลากรต้องไม่ล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ ทางเพศกับนักศึกษาหรือผู้รับบริการซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๕) ข้าราชการและบุคลากรพึงให้บริการด้านวิชาการโดยไม่มี การปิดบัง

ข้อ ๗ ในกรณีข้าราชการและบุคลากรประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ ผู้บังคับบัญชามีอำนาจตักเตือน มีคำสั่ง หรือทำทัณฑ์บนตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้ง ข้อเท็จจริง และให้โอกาสข้าราชการและบุคลากรโต้แย้งและแสดงหลักฐาน

ข้อ ๘ การตักเตือน การมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุรายละเอียดในการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ ชัดเจน และต้องให้ข้าราชการและบุคลากรลงชื่อรับทราบการตักเตือน การมีคำสั่ง การทำ ทัณฑ์บนนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๙ โทษทางจรรยาบรรณประกอบด้วย

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตาม

ความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของ

ความผิด

การกำหนดโทษ ให้คำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจ กำหนดโทษอย่างหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัย หรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๐ ให้ถือว่าการกระทำผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ เป็นการกระทำผิด จรรยาบรรณอย่างร้ายแรงด้วย

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่

คู่สมรสของตนเอง

/(๓) การเรียกรับ...

(๓) การเรียกรับหรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับใช้บริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๑ ข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการผู้นั้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ด้วย

ในกรณีที่มีการประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคแรก มิได้มีลักษณะเป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี และหากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือนดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยด้วย

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย ตีความ และให้ถือว่าคำวินิจฉัย ตีความของอธิการบดีเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

พลเอก

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนครพนม